

REG. NO. M. 2997.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

தனிப்பிரதி அரை 1

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI.
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

ஆசிரியர் :
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichery.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ வுல வைகாசி மீ ந ௨ (16—5—35)

NO. 25.

தருமந்திரம்.

கோலக் குழவி குலாய புருவத்த
னீலக் குவளை மலரன்ன கண்ணிலு
ளாலிக்கு மின்னமு தானந்த சுந்தரி
மேலிச் சிவத்தை வெளிப்படுத்தே தானே.

வெளிப்படு வித்து விளைவறி வித்துத்
ளெளிப்படு வித்தென் சிந்தையி னுள்ளே
களிப்படு வித்துக் கதிர்ப்படு சோதியை
யொளிப்படு வித்தென்னை யுய்யக்கோண் டாளே.

தையனல் லானாத் தலத்திற் றலைவியை
மையலை நோக்கு மனோன்மனி மங்கையைப்
பையநின் றேத்தி பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவமினி மேவகி லாவே.

இனியதென் மூலை யிருக்குங் குமரி
தனியொரு நாயகி தானே தலைவி
தனிப்படு வித்தனள் சார்வு படுத்து
நனிப்படு வித்துள்ள நாடின் ருளே.

குலாவிய கோலக் குமரியேன் னுள்ள
நிலாவி யிருந்து நெடுநா ளணைந்து
முலாவி யிருந்துணர்ந் துச்சியி னுள்ளே
கலாவி யிருந்த கலைத்தலை யாளே.

பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர்
முயற்றியின் முத்தி யருளு முதல்வி
கயற்றிகழ் முக்கண்ணாங் கம்பலைச் சேவ்வாய்
முகத்தகு னோக்கமு முன்னுள்ள தாமே.

திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலமுண் டாரம் வழங்குகின்
றன்வந்து முந்தும்னே.
[தீர்வாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

புவ னுலு வைகாசி மீ 3 உ

ஈயார் தேட்டைத்
தீயார் கொள்வர்.

ஒளவையார் அருளிய
“கொன்றை வேந்தன்”
என்னும் வேத சூத்திரக் கொத்துள்
ஒன்றாகி மிளிரும் இவ் அமுத வாக்கி
யம் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்
கும் ஒப்பிய பொருளை உடையது.
உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளோ
எனின், உலகோர் தமது படிப்பு வல்ல
பத்தால் அறிய முடியாத ஆழந்த
மறையாகி அமைந்துள்ளது. ஈண்டு
உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒரு
சிறிது கூறி உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய

தும் ஒருவாறு சருங்க உறைக்கப் படு
கின்றது.

தரும் வழியில் ஈதலை மேற்கொள்
ளாதவரது தேட்டத்தை—பிறர்க்
குக் கொடாதவரது சம்பாத்தியத்தை
கள்வர் முதலிய தீவினையாளர் அப
கரிப்பர் என உலகியலுக்கு ஒப்பிய
பொருள் கூறப்படுகின்றது. இப்
பொருளில் தேட்டு எனப்பட்டது
மணி, பொன், நெல் முதலிய உலக
வியாபாரப் பொருள்களையே குறிப்ப
தாகும். உலகோர் பலர் தாம்பாடு
பட்டுத் தேடிய பணத்தைத் தமது
உடலுயிருக்கு ஆக்கம் தரும் நெறி
யில்—நீதி வழுவா நெறியில் நிறை
முறையோடு செலவு செய்து உய்தி
அடைய அறியாதவராய் அதனைச்
சேர்த்து வைத்து இழந்து விடுகின்
றனர். வேறு பலர் பொருளை நிறை
முறை இல்லாத தீய வழிகளில் செலவு
செய்து அதனால் தீவினைகளை ஈட்டி
அவமாய்கின்றனர்.

ஒளவையார் முதலரை.

பாடுபட்டுத்தேடிப்பணத்தைப்புகைத்தது

[வைத்துக்

கேடுகெட்டமானிடரேகேளுங்கள்—கூடு

[விட்டிங்

காவிதான்போயினின்பாரே அருபவிப்பார்
பாவிதான் அந்தப்பணம்.

(ஹை வாக்குண்டாம்)

நாலடியார்.

உடாஅதுமுண்ணுதந்தம்முடம்புசேறும்
கெடாஅதநல்வறமுஞ்செய்யார்—கொடா

[அது

வைத்தீட்டி-ஓரிழப்பர்வான்றோய்மலைநாட
உய்த்தீட்டுந்தேனீக்கரி.

(ஹை செல்வ நிலையாமை செ. 10)

குறள்.

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொல் தாமு

[டைமை

வைத்திழக்கும் வன்கணவர்.

(ஹை 24-ம் அதி. ஈகை செ. 8)

தமது உடைமையாகிய பொருளை
இரப்போர்க்கு ஈயாது சேர்த்து வைத்
துப் பின்பு இழந்து விடும் அளி இல்
லாத—இரக்க மில்லாத நீர்மையுடைய
மாக்கள், அத்தகைய அளியுடைய
பிறர் தமது பொருளை வறியார்க்கு ஈந்து
அவ்வறியார் உவத்தலால் தாம் அடை
யும் இன்பத்தினைக் கண்டும் அறியார்
கொல்லோ என்பது இதன் உலகிய
லுக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். உண்மை
நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் முன்னர்க்
கூறப்படும். பிறர்க்கு ஈயாது ஈட்டி
வைக்கப்பட்ட உலோபிகள் பொருள்
கள்வர்—கொள்ளைக்காரர் முதலிய
தீயோரால் அபகரிக்கப்படுகின்றது.
சற்பாத்திரத்தில் கொடுக்கப்படாது
சேர்த்து வைக்கப்பட்ட பொருள்
அதனை ஈட்டி வைத்தோர் சந்ததியா
ரால் தீய வழியில் செலவு செய்யப்
பட்டு அப் பொருளை ஈட்டி வைத்தோ
ரையும் அவர் சந்ததியாரையும் அவ
நெறிக்கே ஆளாக்குகின்றது. பின்வரும்
ஆன்றோர் வாக்கு இவ் உண்மையை
நன்று வலியுறுத்துகின்றது.

நம்பனடியவர்க்குரல்காத் திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம்பரத்தையர்க்காம்—

[வம்புக்காம்

கொள்ளைக்காமைகள்ளைக்கோவுக்காம்

[சாவுக்காம்

கள்ளர்க்காம் தீக்காகும் காண்.

இதனை ஒளவையார் அருளியது
என்பர்.

உலக வாழ்க்கைக்கு உரிய பொருளை
நீதி வழுவா நெறி முறையான் ஈட்டி
அதனைத் தனது உடலுயிருக்கு ஆக்
கம் தருநெறியில் செலவு செய்தல்
வேண்டும். மறம் பொருள் துன்பம்
என்பன உலகியலுக்கு ஒப்பியன.
அறம் பொருள் இன்பம் என்பன
உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியன. இவ்
இரண்டற்கும் நடுவணதாகிய
பொருள் இன்றி யமையாதது.

“நடுவணது எய்த இருதலையும் எய்தும்”

என்றனர் ஆன்றோர். நீதி நெறியான்
ஈட்டிய பொருளைத் தக்கவாறு செலவு

செய்தல் வேண்டும். அன்றி முறை கோடான வழிகளில் செலவு செய்தாலும் அது பணியாது சேமித்து வைத்து இறத்தலாலும் அச் செலவத்தால் உளவாக வேண்டிய நற்பயனை அடைதல் முடியாத காரியம். அறிவினார் செல்வராபவழி அச் செல்வத்தால் அந்நியர் சுகமடைவார் எனவும் அது சுற்றத்தார்க்கு உதவப்படாமையால் அச்சுற்றத்தார் பசியான் வருந்துவர் எனவும், சுற்றம் தன்னைச் சூழ்ந்து நிற்குமாறு அச்சுற்றத்தை ஒப்புதலை ஒருவன் செல்வம் பெற்றதனால் அடையும் பயன் எனவும் பணித்தனர் நமது பொய்யில் புலவர்.

குறள்.

எதிலார் ஆரத் தம்பசிப்பர் பேதை பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

(ஊ 84-ம் அதி. பேதைமை செ. 8)

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான் பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(ஊ 53-ம் அதி. சுற்றத்தழால் செ. 4)

உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளில் சுற்றத்தால் சுற்றப்பட ஒழுகல் என்பது வாய்மையான ஈதலால் — காயமாயம் கழிதலால் பொறி புலன்களாகிய சுற்றம் விமல மடைந்து வசப்படுதலை உணர்த்தி நின்றது. வாய்மையான பொருளை அடையப் பெற்றதன் பயன் இதுவே ஆம். “ஐம்புலக்கேளிரும் ஒருவாய்ப் புக்கன” என்பது கல்லாடம். “அருவினைச் சுற்றமும் மாண்டு” என்றது திருவாசகம். (திருத்தெள்ளேணம் செ. 11). பின்வரும் திருவாக்குக்களும் ஒருவன் உய்தியடைதற்கு ஈதல் முக்கியம் என்பதனை நன்று வலியுறுத்துகின்றன.

பட்டினத்தடிகள்.

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லை
பிறந்துமண்மேல்
இறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை
இடைநிலை

குறிக்குயிச்செல்வம் சிவன் றந்தென்று
[கொடுக்கறியா
திறக்குங் குலாமருக்கென் சொல்லுவேன்
[கச்சியேகம்பனே.

கந்தரலங்காரம்.

தடுங்கோள்மனக்கைவிடுங்கோள்வெகுளி
[யைத்தான்மென்றும்
குடுங்கோளிநுந்தபடியிருங்கோள்எழுபாரு
[முய்யக்
கொடுங்கோபச்சுருடன்குந்நந்திறக்கத்
[துகோக்கவைவேல்
விடுங்கோள் அருள்வந்துதானேஉமக்கு
[வெளிப்படுமே.

(ஊ செ. 16)

நீதி நெறியான் ஈட்டிய பொருள் கொண்டு தலயாத்திரை தீர்த்த ஸ்ரானம் ஸூர்த்தி வழிபாடு அன்னதானம் ஆலயத் திருப்பணி முதலிய சற்கருமங்களைப் புகழ் முதலியன கருதிச் செய்யாது பத்தி நெறி தழுவி நின்று செய்தலால் நித்தியத்துவம் பெறுதற்குரிய வாய்மையான ஈதல் குருவருளால் கைகூடும். இவ்வாறு அறநெறியில் ஈதலை மேற்கொள்ளாது பொருளைச் சேமித்து வைத்தலால் அது தீ நெறியில் செல்வதற்கே — தீயார் கொள்வதற்கே உரியதாகும். இது பற்றியே,

“ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கோள்வர்”

என உலகியலுக்கு ஒப்பிய வாறு கூறினான் ஓளவை என அறிதற்பாற்று. ஈதலின் இன்றியமையும் பயனும் “ஈவது விலக்கேல்” என்னும் கட்டுரையிலும் சிறிது கூறப்பட்டன. ஆங்கும் காண்க. (“வித்தகம்” தொகுதி 2, இல 23.) மேல் இச்சூத்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒரு சிறிது கூறி இக்கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

உலகியலுக்கு ஏற்ற நிறை முறையான ஈதலாற்றான் — சுற்பாத்திரத்தில் இடப்படும் தானத்தினாற்றான் — சிவப் பணியில் செலவிடப்படும்

பொருளினாற்றான் குருவருளால் உண்மை நிலைக்குரிய வாய்மையான ஈதல் அடையப்பட வேண்டும். பக்குவ சீவாது சட்பேதம் கர்மபேதங்களுக்கு ஏற்பக் குருவருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் — நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களாகிய தூலப் பயில்வுகளால் — திருவருணட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சூக்குமமான பயில்வுகளால் சரீரத்திலும் மனதிலும் உள்ள அசுத்த நிறைபை ஈந்து — சரித்து — நீக்கி — கழித்து அவற்றைத் தூயன வாக்கல் வேண்டும்; ஈவு ஏற்புக்களால் உடலுயிரை விமலமாய் அமலமாய் விளைக்க வேண்டும் என்க. அழுக்கு மனமுடைய உலகப் பாமரரோடு வாழ்ந்து ஒப்புர வொழுதுதலால் — முன்னிலைகளை நிறை முறையோடு உறவு செய்தலால் மன அழுக்கு நீங்கும். அழுக்கை அழுக்கால் அகற்றும் உபாயம் இதுவே. முன்னிலை அழுக்கை நிறை கண்டு பஞ்சிகரணித்தலாற்றான் தன்னிலையில் உள்ள அழுக்கை நீக்க வேண்டும். வேறுவாயில் இல்லை. இதுபற்றியே உலக இயற்கையை அறிந்து ஒப்புர ஒழுதுதல் உண்மை நிலை அடைதற்கு இன்றியமையாததாயிற்று.

திருவாசகம்.

“.....
அருந்தவருக் கறமுதனான் கண்மருளிச்
[செய்திலனேல்
திருந்தவருக்கு உலகியற்கை தெரியா
காண் சாழலோ.”

(ஊ திருச்சாமல் செ. 20)

என்னும் மணிவாசக சுருதியாலும் உலக இயற்கையை அறிந்து ஒழுதுதல் உண்மை நிலைக்கு இன்றியமையாத தென்பது வெள்ளிடை ஆம். முன்னிலைகளுக்கு ஆற்றாது அம் முன்னிலைகளை வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்குவதால் வாயோடு கண் மூடி ஓராங்கு வீற்றிருப்பதால் மன மாசு

நீங்கமாட்டாது — உடலுயிரில் உள்ள அழுக்கு என்னும் மலம் நீங்கமாட்டாது — விமலம் அடையமுடியாது. வாய்மையான ஈதலால் உடலுயிரைத் தூய்மை செய்யும் நெறி இதுவே என்க. முன்னிலைகளை வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்குவதால் உடலுயிர் தூயனவாய் ஆக்க மடைதல் முடியாத காரியம் என்பது தாவர சிவர்களின் இயல்பை நுண்ணிதின் ஆராய்ந்து கூறிய அறிஞர் பெருந்தகையாகிய ஸர் ஜகதீச சந்திர வஸு அவர்கள் அது பவ வாக்கானும் நன்று வலியுறு கின்றது. வித்தகம் தொகுதி 2, இல 17, பக்கம் 7 பார்க்க.

வாய்மையான ஈதலை மேற்கொள் ளாத இடத்து அசுத்த நிறையாகிய அழுக்கே சரீரத்தும் மனத்தும் ஆக்க முற்றுக் காமம் கோபம் முதலிய தீய குணங்களின் ஆதிக்கத்தால் பிணி மூப்புச் சாக்காடுகள் உளவாகின்றன. இத்தகைய ஈதலின் துட்பம் அறியாத — ஈவு ஏற்புக்களின் உண்மையை அறியாத உலகோர் “ஐந்தும் அடக்கும் அறிவு” (திருமந்திரம்) அறியாது “தற்றவை துறந்த வெற்றியிர் ஆக்கை” (திருவாசகம்) யராய் வாயோடு கண் மூடி ஒருபால் ஒதுங்கியும் நிறை முறையில்லா அருந்தல் பொருந்தல் களைக் கைக் கொண்டும் தூல சூக்கு மங்களை அணு அணுவாகக் கெடுத்தப் பிணி மூப்புக்களுக்கு ஆளாகிச் சாதலடைந்தனர் — அடைகின்றனர். ஈதலை மேற் கொள்ளாத இன்னோர் தேட்டாகிய — தேட்டமாகிய மரு ளுடம்பே பிணமாகி விழுதலால் தீயார் அபகரிக்கின்றனர் — தீக்கு இரையாகின்றது. தீக்கு இரையாகும் எனவே இனம் பற்றி மண்ணால் அரிக் கப்பட்டு அம் மண்ணுக்கு இரையா தலும் சொல்லாமலே அமையும். “ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்” என்பதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் இதுவே ஆம். சரீரம் பிண யாகித் தீக்கும் மண்ணுக்கும் இரையாதல் கூடாது எனவும், (வாய்மை

யான ஈதலை மேற் கொள்ளுதலால்) உடலுயிர் அமலமடைந்து அருளாய் வெளியாய்க்கனக சபையில்—ஞானகா சத்தில் ஒடுங்குதலே நித்தியத்துவம் எனவும், அதுவே வேண்டற்பாற்று எனவும் பின் வரும் திருவாக்குக்க ளால் கூறியருளிணர் தத்துவப் பெரியாராகிய எமது முத்துத்தாண்டவப் பெருமான் என அறிக.

முத்துத்தாண்டவர் பாடல்.

“.....
கட்டையில்வைத்துச்சுட்டுவிடாதே
கள்ளக்குழியில்புதைத்துவிடாதே
.....
கற்பூரதீபம்போல்என்தன்உடலைக்
கனகசபையில்சுலந்துகொள்வாயே”

“தீயார் கொள்வர்” என்பதற்கு அசுத்தமான காமம் முதலிய தீய குணங்களுக்கு ஆளாதல் எனப் பொருள் கூறினும், அசுத்த நிறையின் காரியமான அத் தீய குணங்கட்கு ஆட்பட்ட மருளுடம்பு சுற்றில் பிணமாகித் தீக்கும் மண்ணுக்கும் இரையாதலே முடிந்த முடிபாதலால், அதுவும் மேலே கூறிய பொருளில் அடங்குமாறு காண்க. மல சம்பந்தமுடைய சிவன் அப் பெற்றி நீங்கி அமலம் பெறுதற்கு—சிவமாந்தன்மை எய்து தற்கு உரிய சாதகம் நிறை முறையான ஈவு ஏற்புக்களே யாகும். ஈவு இல்லாத வழி ஏற்பு இல்லை. இவை கேடும் ஆக்கமும் ஆம். அசுத்த நிறை கேடடைதலும் அமல நிறை ஆக்க முறுதலும் ஆம். ஈவு ஏற்புக்களின் உண்மை “ஈவது விலக்கேல்” என்னும் கட்டுரையிலும் சிறிது கூறப்பட்டது. ஆங்கும் காண்க.

நிறை முறையான ஈதலாற்றான் — அழுக்கு நீங்குதலாற்றான் இருவினையின் ஈடு அழிந்து துன்பம் களையப்படும். இன்பம் — பேரின்பம் உளதாகும். அமல ஒளி ஆக்கமுறும் — எம் பெருமான் உடலில் குடிபுகுவன். அசுத்த காமம் சுத்த காமமாகத் திரி

யும்; கந்தழி சித்திக்கும் என்க. முன்னிலையான உலக வியாபாரப் பொருள் களைத் தேடுதல் வெளிகே ஆக்கத்துக்கு இன்றியமையாதது போலியவ தன்னிலையில் பொருளைத் தேடுதல் — ஆக்கமுறச் செய்தல் பாரமார்த்திக உய்வுக்கு இன்றியமையாததாகும்.

“ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்”

எனவே, ஈதலை மேற்கொண்டார் தேட்டைத் தீயார் கொள்ளமாட்டார் என்பது வெள்ளிடை ஆம். தன்னிலையில் பொருள் என்றால் என்னை? பொருள் என்றால் போன் என்பர். அது தான் தாது — இந்திரியம். இப் பொருளைத் தேடுதற் பொருட்டே இல்லற வாழ்வு ஏற்பட்டது. இல்லற வாழ்வின் பயன் இதுவே ஆம். இதனாற்றான் வேளாண்மை சித்திக்கும். இது பற்றியே,

“இல்லறமல்லது நல்லறமன்று”

என்றான் ஓளவை. (கொன்றையேந்தன்). வாய்மையான வேளாண்மை இன்னது என அதன் இலக்கணம், “விருந்திலோர்க்கில்லை பொருந்திய [ஓழுக்கம்”

என்னும் கட்டுரையில் சிறிது கூறப்பட்டது. (“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல 18) ஆங்குக் காண்க.

நிறை முறையான ஈதலால்—சுற்றின்ப நுகர்ச்சியால்—பஞ்சம ஆகுதியால்— இல் அறது இருத்தற்குரிய வாய்மையான இல்லற ஒழுக்கத்தால் விந்துவின் பால் உள்ள கசிவை — ஒத்ததை — அழுக்கை நீறச் செய்ய வேண்டும் — வற்றச் செய்ய வேண்டும் — இந்திரிய நிரோதம் செய்ய வேண்டும். இதனால் அவ்விந்து தூய்மை அடைந்து அதன் பால் உள்ள சதுர்ப்புஜங்கள் (4+ ஜம் = சுத்தத்தின் பிறப்பிடம்) என்னும் நான்கு கலைகளுள் இரண்டு கலைகள் உடலோடு அணு அணுவாக உறையும். உறையும் நிறைக்கேற்ப உடல் தூய்மை பெறும். வாய்மையான ஈதலை மேற்

கொண்டவரது தேட்டு — தேட்டம் — பொருள் — மூலபண்டாரம் இதுவே என்க. இதலை உண்டாகும் பேறு — சித்தி — ஆற்றல் அளவிடுதற்கு அரிதாகும்.

திருமந்திரம்.

ஒழியாத விந்து வுடனீழ் நித்கும் அழியப் பிராண னதிபலஞ் சத்தி ஒழியாத புத்தி தபஞ்சேப மோளம் ஒழியாத சித்தி ன் டாடவிந்து வற்றிலே. (ஊ 7-ம் தந். விந்துஜயம் போகசர ஓட் [டம் செ. 12])

விந்துவே — விந்துவின் அசைவே நாதம் — ஏக அம்பர நாதம். விந்து தூய்மை அடைதலாற்றான் அமல நாதங்களாகிய வேதங்கள் கேட்கப்படும் — ஒதப்படும். விந்து தூய்மையடையப் பெறாத உபாசக நிட்டையாளரால் கேட்கப்படுவன அசுத்த நாதங்களே ஆம். அவரால் காணப்படும் ஒளியும் அன்னதே. நிறை முறையான இல்லற ஒழுக்கத்தால் விந்து தூய்மை அடையப் பெறாதார் அமல நாதங்களாகிய வேதங்களைக் கேட்டல் — ஒததல் — ஒதாது உணர்தல் — ஞான நேத்திரம் பெறுதல் — உபநயன முடையராதல் முடியாத காரியமே — முயற்கொம்பே யாகும். விந்து தூய்மை அடைந்து உடலோடு உறைதலாற்றான் நித்தியத்துவம் உளதாகும். அறமும் இன்பமும் வீடும் உளவாகும் என்க. தாதுவே சேம்போன். அதுவே மடு-மாடு. மாடு என்றால் பொன் என்பர். விந்து தூய்மையடைதலாற்றான் நாத சரீரமாகிய விமல தேகம் — ரக்ஷக தேகம் — போன் தேகம் — இடப தேகம் — வச்சிர யாக்கை உளதாகும். இதுவே ஆசான் — எம் பெருமான் வடிவம் — மாகேசர வடிவம் என்க.

அப்பர் தேவாரம்.

“கூற்றைக்கிக்குறைவறுத்தான்வதோர் மாற்றிலாச்சேய்போன் ஆவார்மாற்பேறே. (ஊ திருமாற்பேறு திருக்குறற்சொகை செ. 5)

திருவாசகம்.

“கழலிணைகள் பொன்னுன்வாபாடி” (ஊ திருப்புவல்லி செ. 69)

என்றது மாணிக்கம். சிவபிரான் பொன்வண்ணர் என்பது சூருதி.

தைத்திரிய ஆரணியம்.

நமோஹிரண்யபாஹுவேஹிரண்யவர்ணப! ஹிரண்யரூபாயஹிரண்யாதயேநமோநம:

பொற்கையினர்க்கு பொன் வண்ணர்க்கு பொன் வடிவினர்க்கு பொற்பதிக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்! என்பது இதன் பொருளாகும்.

“பொன்னார் மேனியனே” என்பது சுந்தரர் தேவாரம்.

“உருத்திரர் சூரியனை ஒத்த ஒளியினராய்ப் பொற்பிரகாசத்தினராய் உள்ளார்” என்று ருக்வேதம் கூறுகின்றது. இவ்வாறு வருவன பல. விரிப்பிற் பெருகும்.

வாய்மையான தேட்டமாகிய பொன்னை — பொருளை — பொன்னாகக் கண்ட ஆசானை — ஆசானாகிய தாதுவை (தாதுவே அகிலம் — முன்னிலை) எந்த எந்த விதமாகப் பக்குவப்படுத்தி அருந்தவேண்டுமோ அந்த அந்த விதமாகக் கண்டு கொண்டு உண்பானாயின் சூக்குமம் பொலியும் — சூக்குமம் எனப்படும் பிரணவ மந்திர சரீரம் ஆக்கமுறும் என்க. இது அன்றே வாய்மையான தேட்டு — தேட்டம் — குரு வருளால் வாய்மையான ஈதலை மேற் கொண்ட மெய்யடியார் தேட்டம் என்க. இத் தேட்டத்தை தீயார் கொள்ள முடியுமா? இல்லை. இல்லை. காமம் முதலிய தீயகுணங்கள் ஆட்படுத்த முடியுமா? இத்தேட்டத்தால் அவற்றின் நாமமுமே ஒழிந்து விட்டன. அமல பஞ்சு பௌதிக வடிவமாகிய இதனை அசுத்த பஞ்சு பௌதிகங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? தீயார் கொள்வாரா — எரிப்பாரா? மண் அரிக்குமா? இவ் வடி

வம் மண்ணுட் “சமாதி” என்று புதைக்கப்பட முடியுமா? புனல் நனைக்குமா? காற்று அசைக்குமா? பூதா காசம் அந்தரிக்குமா? முடியாது! முடியாது! சீவன் முத்தர் நிலை பூரணப்பட்டோர் வடிவமாகிய இச்சதாசிவ வடிவின் பெற்றி சீவர்களாகிய நம்மனோர் சிந்தனை சொற் செயல்களுக்கு அளவு படுவதாகுமா? “சனமில் காயம்” எனத் திருமந்திரம் கூறிய எம்பெருமான் வடிவம் இதுவே. “சனமற்ற காயமாய் இருப்பன் எங்கள் ஈசனே” என்றனர் சிவவாக்கியர்.

இவ் வடிவமே அருளாய் வெளியாய் மறைவது என்க; அருளாகிக்கரைந்து சிவாங்கமாவது என்க. மற்றும், ஈயார் தேட்டமாய் நிலத்துட்புதைக்கப்பட்ட அசுத்த தநுக்கள் — மருளுடம்புகள் — பிணங்கள் அந்நிலத்துள்ளே கிடந்து ஞான வெளியாய் — அருள் வடிவாய் மறைகின்றன எனக் கூறுகின்றாரும் உளரே எனின், அஃது இயற்கையின் திறனை ஒரு சிறிது மறியாச் சிறு குழலிகளது அபிமானம் பற்றிய போலிக் கூற்றே என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை — ஈயார் தேட்டமாகிய — கைத்த இல்லாகிய — உப்புப் பாண்டமாகிய மருளுடம்புகள் பிணமாகித் தீயாரால் — மண்ணால் அபகரிக்கப்பட்டுச் சாம்பராதல் — மண்ணாதல் ஆபால கோபாலப் பிரசித்தம். இதனை மறுக்க வல்லார் யாவர்? கைத்த இல்லாகிய ஈயார் தேட்டம் பிணமாகித் தீயாரால் அபகரிக்கப்படுதல் — சாம்பராதல் — மண்ணாதல் பின் வரும் தத்துவப் பெரியார் திருவாக்குக்களாலும் வெள்ளிடை மலையாதல் கண்டு கொள்க.

திருமந்திரம்.

கடன்கொண்டு நெற்குத்துக் கையரை [ஊட்டி உடம்பினை ஒம்பி உயிராத் திரிவார் தடங்கொண்ட சாரல் தழன்முரு டேறி இடங்கொண்ட டுலார் கிடக்கின்ற வாறே. (ஊ 7-ம் தந். கேடுகண்டிரங்கல். செ. 3)

கையரை ஊட்டல்:— அசுத்த நிறையின் காரியமாகிய சீழ் நிறைப் பொலிவுடைய காமம் முதலிய தீய குணங்களை ஈதலை மேற்கொள்ளாமையால் ஆக்க முறச்செய்தல்; கைத்த இல்லாகிய மருளுடம்பை ஆக்க முறச் செய்தல் எனினும் ஆம். உடம்பு — அசுத்த தது. உயிராத்திரிதல்:— நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல் இன்மையால் — ஈதலை மேற்கொள்ளாமையால் வாசி வசப்படாது நிறை முறை இன்றி உயிர்த்துத் திரிதல் — அவச்சலன மடைதல் என்பது. “உயிரா” என்பதற்கு இயற்கை விரோதமாக வாசியை வலிதின் அடைத்து உயிராது எனக் கூறினும் ஆம். தழன் முருடு — தீ மூட்டப்பட்ட விறகு கட்டை. வாய்மையான ஈவு ஏற்பு இல்லாதார் தமது தூலம் பிணமாகி விழ இறந்து பிறவி வலைப்படுவர் என்பது இதனால் வலியுறுத்தப்பட்டது.

பட்டினத்தார் பாடல்.

முடிசார்ந்தமன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும்
[முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்து மண்ணுவதுங்கண்டு
[பின்னும்மிந்தப்
படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லவாற்
பொன்னின் அம்பலவர்
அடிசார்ந்தநாமுய்ய வேண்டுமென்றே
[அறிவாரில்லையே.

பொன்னின் அம்பலவர் அடி — பொன் மயமான ஞானகாச வடிவின் னாகிய எம் பெருமான் திருவடி. சீவர்கள் வாய்மையான ஈவு ஏற்புக்களால் தேடும் பொருள் சிவனடியே—பொன்னான பூங்கழல்களை என்க. இத்தகைய வாய்மையான தேட்டத்தை அடையாத இடத்து, சக்கிரவர்த்தியே ஆயினும் படிப்பு செல்வம் அதிகாரம் என்பனவற்றால் எத்துணை உந்நத நிலையில் வீற்றிருப்பவரே ஆயினும் அவர் முடிவில் தீயாரால் கவரப்பட்டு ஒரு பிடிசாம்பல் ஆவதே — மண்ணாவதே உண்மை ஆகும். அஃதாவது அவர்

நிறைமுறை அறியாது ஊட்டி வளர்த்த அசுத்தசரீரத்தை—தேட்டப்பொருளை தீயார் கொள்வதே — அது சாம்பலாவதே — மண்ணாவதே — மண்ணுக்கு இரையாவதே வேத உண்மை ஆதல் மேலே காட்டிய பிரமாணங்களால் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

வாய்மையான ஈதலுடையார் தேட்டமே தம் முள்ளே கடவுளைத் தேடி அடையும் தேட்டமும் ஆம்.

ஒளவை குறள்.

“அன்னத்தாலாயுடம்பின்பயன் எல்லாம் முன்னேனைக்காட்டிவிடும்.”

என்பதன் உண்மையும் இதுவே ஆம்.

வாய்மையான ஈதலால் அசுத்த நிறைபைக் கழியச் செய்தலால் “உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள்” ஆய் அமல ஒளி வடிவினாகிய — சத்தாகிய — விந்து வடிவினாகிய — நாத வேத வடிவினாகிய எம் பெருமானை ஆக்கமுறச் செய்து உடலை விட்டுப் பிரியாது அவ் உடலுள் பூரணமாப்க் குடிபுகும்படி செய்ய வேண்டும். இதன்றான் இன்பம் — பேரின்பம் அந்தம் ஒன் நிலலா ஆனந்தம் உளதாகும்.

குறள்.

ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல்தாம்
[உடைமை
வைத்திழக்கும் வன்கணவர்.

என்னும் தேவர் திருவாக்கின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளும் இதுவே ஆம். அமல ஒளி வடிவினாகிய எம்பெருமானைத் தம் சரீரத்தில் மறையாய் மறை பொருளாய் வைத்திருந்து, அச்சரீரத்தில் உள்ள அசுத்த நிறையைக் கழித்தலால் ஆக்கமுறச் செய்யாது புறப்பட்டுப்போகச் செய்யும் அருளிலாமாக்கள் ஈவு ஏற்புக்களால் தத்துவப் பெரியார் கண்டு கொண்டு அதுபவித்த பேரின்ப நெறியை அன்னவர் தாம் அருளிய சுருதி

வாயிலாக வெளிப்படுத்தியும், அறியார்கொல்லோ என்பது இதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். ஈவு ஏற்புக்களால் எம் பெருமான் உடலிற் குடிபுகுதலாற்றான் பேரின்பம் உளதாகும் — நித்தியத்துவம் உளதாகும் என்பது தத்துவப் பெரியார் துணியும் வேத உண்மையும் ஆம். பின் வரும் பிரபல சுருதி இவ்வுண்மையை நன்று வலியுறுத்துகின்றது:

திருவாசகம்.

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென்
[தன்னைச்
சங்கரா யார்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் நிலலா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுகீ பெற்றதொன் மென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டவெம்பெரு
[மாண்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடவ் கொண்டாய்
யானிதம் சிவனோர்கைம் மாறே.
(ஹேகோயிற்றிருப்பதிகம் செ. 10)

“ஆனந்தமே பிரமம்” என்பது சுருதி. அதுவே இறைவன் வடிவம். அதுவே வாய்மையான தேட்டம் — தேட்டப் பயன் என்க. மேலும் விரிப்பில் பெருகும்.

இது காறும் கூறியவைகளால் “ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்” என்னும் ஒளவையார் அமுத வாக்கின் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

அறிவிப்பு

கடிதர்களின்
அபிப்பிராயங்களுக்கு
அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திராசிரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 24-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

பட்டினத்தடிகள் பாடல்.

அட்டாங்கயோகமும் ஆதாரமாரும் அவத்தைஐந்தும்
வட்டேறிப்போனவெளிதனிலேவியப்பொன்றுகண்டேன்
வட்டாகிச்சேய்மதிப்பாலுயலுண்டுமகிழ்ந்திருக்க
எட்டாநபேரின்பம்என்னைவிழுங்கியிருக்கின்றதே.

[வேளி — இராப்பகலற்ற இடம். சேம்மதிப் பாலா
றல் — சந்திர மண்டலத்தில் ஊறும் அமுதம் — ஞானப்
பால்.]

இருக்குவேதம்.

இந்திரன்பிடித்திடுகவிச்சிதையைப்பூடன்
அந்திலன்னதைச்செவ்வனையமைக்கஅவ்வான
முத்துபாலினோடெங்கனையளித்திடமுறைபே
எந்தவாண்டுமேராஎமாயியைகுலோன்கறக்க.

[இந்திரன் — விமல தேகமுடைய வழியடியான்.
“வானூர் கோவும் வழியடியார்” என்பது திருவாசகம்
(திருச்சாழல் செ. 12). கிதை — இலக்குமி; மெய்யடி
யார்க்குரிய விமல காயப் பெண்ணாகிய தூலச் சிவை.
வானமுந்து பால் — விமல ததுவில் சந்திர மண்டலத்தில்
ஊறும் அமுதம். இதுவே ஊனத்தை ஒளிமயமாக்கி —
அமலமாக்கி இரட்சிப்பது.]

திருமந்திரம்.

“.....கூனன் பதிமண்டலத்தேநீர்நீர்கண்டு
ஊனமறுத்துநீர்நெண்கடராகுமே.”

(ஷை 5-ம் தர். ஞானம் செ. 6)

என்பது

இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடல்.

சாவாதிருந்திடப்பால்கற — சிவம்
தன்னிலிருந்திடும் பால்கற
வேவாதிருந்திடப்பால்கற — வெறும்
வெட்டவெளிக்குள்ளே பால்கற.

அண்ணாவின்மேல்வரும்பால்கற — பேர்
அண்டத்திலுறிடும் பால்கற
விண்ணாட்டிலல்லாதபால்கற — தொல்லை
வேதனைகெடவே பால்கற.

127 1191

விமல தேகத்தில் ஊறும் இத்தகைய பாலே — அமு
தமே “பொற் கிண்ணத்து அடிசில்” எனக் கற்பனையாக
— பரிபாஷையால் கூறப்பட்டது. இவ் உண்மையையே
நம் பெருமான் ஞானசம்பந்தன் பின் வருமாறு அருளிச்
செய்தனன் :-

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

போதையார்பொற்கிண்ணத்தடிசில்பொல்லாதெனத்
தாதையார்முனிவுறத்தானெனையுண்டவண்
காதையார்குழையின்கழுமலவளநகர்ப்
பேதையாளவளொடும்பெருந்தகைஇருந்ததே.

(ஷை திருக்கழுமலம்-பண்கொல்லி செ. 2)

[போதை — போதம் — ஞானம். விமல வல்லியாகிய
அம்பிகையே — சிதையே — விமல தேகமாகிய பொன்
தேகமே — ரக்ஷக தேகமே “பொற்கிண்ணம்” என்னும்
பரிபாஷையால் கூறப்பட்டது. கழுமலம் — மலத்தைக்
கழுவும் பாலுறும் இடம். கழுக்குன்றம் அண்ணாமலை
என்பனவும் இவ் விடத்தையே — இத் தத்துவத்தையே
குறிப்பனவாகும். பின் வரும் திருவாக்கும் இவ் உண்
மையையே வலியுறுத்துகின்றது:]

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

அண்ணாவுக்கழுக்குன்றம்ஆயமலையவைவாழ்வார்
விண்ணோரும்மண்ணோரும்வியந்தேத்தஅருள்செய்வார்
கண்ணாவார்உலகுக்குக்கருத்தானூர்புரமெரித்த
பெண்ஆணும்பெருமானூர்பெருவேளூர்பிரியாரே.

(ஷை திருப்பெருவேளூர் — பண்-பஞ்சமம் செ. 1)

வேளூர் — விமல தது. இதுவே அர்த்த நார வடிவ
மும் ஆம். ஆதலாற்றான் “பெண் ஆணும் பெருமானூர்
பெருவேளூர் பிரியாரே” என்று கூறப்பட்டது. இவ்
வேளூரே அமுதம் ஊறும் ஆக்கை — அள் ஊறு ஆக்கை
என்க. இத்தகைய பாலே உண்டு சூக்குமத்தை விளை
வேற்றுதற்கு உடலகத்துள் “தாதைதான்” தடையாகி
உள்ளது “தாதையார் முனிவுற” என்பதன் உண்மைப்
பொருள் இதுவே ஆம். பின் வரும் பிரபல சுருதி இவ்
உண்மையைத் தடக்கை நெல்லி என விளக்கமுறக் காட்டி
வலியுறுத்துகின்றது.

திருமந்திரம்.

ஒன்றுண்டு தாமரை யொண்மலர் மூன்றுள்
தன்றதை தாளு யிரண்டுள காயத்துள்
நன்றாகக் காய்ச்சிப் பதஞ்செய வல்லார்கட்
கின்றேசென் நீசனை பெய்தலு மாமே.

(ஷட 8-ம் தந். அடிதலையறியுந்திரன் கூறல் 8)

“தாமரை” என்பது ஆகாசம். “ஆகாசம் எதுவோ
அதுதான் கமலம்” என்பது மைத்திராயண்ணி உப
நிஷத் (பிரபாடகம். 6.) உடலில் உள்ளது தகராசாசம்.
மலர்முன்று = இடை பின்கலை சுழிமுனை என்ப.

“என்னிடைக்கமலமூன்றுனுத்தோன்றி
எழுஞ்செழுஞ்சுடரினை”

என்பது சேந்தனார் திருவிசைப்பா. தாதைதாள்
இரண்டு — பிராணன் அபானன். இவை இரண்டும்
சமப்படுதலாற்றான் விர்துவின் கலைகள் சமப்படும்.
பிராண அபாந ரிரோதமே இந்திரிய ரிரோதமும் ஆம்.

கயிலை முதற் குரவனாகிய எம் பெருமான் பால் வாய்
மையான தீக்கையைப் பெற்றவனே தனது உடலகத்
துள்ள தாதைதாள் அற விசி ஞானப்பால் உண்டு நித்தி
யத்துவம் பெறவல்லவான். தந்தை தாயார் “தயாவாப்
பிருதிவிகள்” என்பது இருக்கு வேதத்தால் அறியக்கிடக்
கின்றது. (மண்டலம் 1 குக். 161 செ. 3). தந்தை என்
பது அசுத்தமான ஆகாச பூதம். இதினின்றும் இழிந்த
— விரிந்த சக்கிலமானது வியாபகத்தால் அசுத்த பௌ
திக நிறை அமைந்தது. இவ் விர்துவில் உள்ள நாலு கலை
களுள் பூநீர் என்னும் இரண்டு கலைகளும் காமம் கோபம்
முதலிய சீய குணங்களுக்கும் — சர்வ விக்கினங்களுக்கும்
காரணமாயுள்ளன. நிறை முறையான இல்லற ஒழுக்கத்

தால் — அருந்தல் பொருந்தல்களால் விர்துவில் உள்ள
அழுக்கை — ஒதத்தை நீறச்செய்தலே தாதைதாள் அற
விசல் என்பது. இரண்டு கலைகளும் உடலோடு உறைந்
தால் — சமப்பட்டால் சர்வ விக்கினங்களும் நீங்கும்,
விக்கின விராயகப்பேறு உளதாகும். விக்கினங்களை
(வி =) அழகு படுத்தும் பேறு விக்கின விராயகப்பேறு
என்க. தாதைதாள் இரண்டையும் “காய்ச்சிப் பதஞ்
செய்தல்” என்பதன் உண்மைப் பொருள் இதுவே
என்க. காய்ச்சிப் பதஞ்செய்தல் — அழுக்கை அழுக்கு
என்னும் கனத்தன்மையை — பொறையைச் சிதைத்தல்.
வாயு சுத்தமடைய அடைய தடித்தல் சாதலடையும்.
வாயு அசுத்த முடையதாயின் உருவத்தால் பெருமையும்
நிறையால் சிறுமையும் உடையதாகும். அசுத்தமான
வாயுவுக்கு உப்புந்தன்மை — பெரிதாகக் காட்டுந்தன்மை
— விரியும்தன்மை உண்டு. அவ் வாயுசுத்தம் அடைய
அடைய சுருங்கும் தன்மை பெற்றுக்கனமாக — ஊட்ட
மாக இருக்கும். வாயு சுருங்குவது என்றால் என்னை?
அதுதான் அளவிறந்த அசைவுகள் குறுகுவது — நிறை
பெறுவது என்பது. பக்கம் கொண்டு படர்ந்து கெதி
பெறுவதே வாயுவின் இயல். ஆதலால் வாயு அக்கினி
யோடு கூடிக்குழைந்து அதனோடு பூரண மித்தருத்து
வம் அடைந்தபோது அவ் வாயுவின் பஞ்சிகாணிப்பால்
அக்கிரியானது அதனைத்தன் வசமாக்கிப் பக்கச் சலன
க்தி என்னும் வாயுவின் இயற்கையை மாற்றி மேல் எழும்;
எழுந்து கிளம்பி ஆகாயத்தானமான லலாடத்தைப் பற்
றும்; சுழிமுனையைத் தாவிக்கெதிபெறும், அக்கினி
ஆதிக்கம் பெறும் என்க. அக்கினி சிவம் ஆகவும் வாயு
சுத்தியாகவும் திகழும். இதுதான் ஈறு. அஃ தா வது
மறையும் நிலைமை பெற்றவருடைய தன்மை இதுவே
என்க. இதுபற்றியே,

(தொடரும்)

“வித்தகம்”

பிழை திருத்தம்.

“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 24.

சந்தா விவரம்.

	பக்கம்.	பிரிவு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0	2	3	24	உபசந்தரிதுப்	உபசரித்துப்
வேளி நாட்டிற்கு ,, ,, ரூ. 4 0 0	”	”	27	என்றும்	என்று
	”	”	28	நிலை	நிலை
	”	”	37	முண்டண	முண்டிங்
வித்தக நிலையம்,	4	1	33	அம்மம்மா	அம்மம்மா!
	5	3	13	முதலிய	முதலிய
புதுவை.	6	1	14	தொக்கப்பெற்று	தொகப்பெற்று
	8	2	29	“நிலைத்தல்”	“நிலைத்தல்”